

[Simonsen.]

som på de andre områder i forbindelse med funktionærloven.

Hvad angår spørgsmålet om ligestilling af mand og kvinde med hensyn til efterløn ved dødsfald, er der jo ikke nogen forskel på de to lovforslag. Men derudover har socialdemokratiet stillet forslag om efterløn i indtil 6 måneder. Hr. Erling Dinesen bragte i et af sine mange citater et referat af en udtalelse fra min side om, at vi havde foreslået, at efterlønsordningen skulle udvides til at omfatte 6 måneder. Dertil vil jeg sige, at det er rigtigt. Men hvis hr. Erling Dinesen havde læst artiklen grundigt, ville han også have konstateret, at vort forslag om 6 måneders efterløn — det fremgår i øvrigt også af det nye program, som vi vedtog på landsrådet forleden — går ud fra en efterløn, som skal fremskaffes gennem en forsikringsordning. Vi mener her, vi står over for et problem — arbejdsministeren berørte det i sin tale — hvor mange mindre erhvervsvirksomheder uforskyldt kan blive ramt, og hvor man kan sige, at det ikke er rimeligt, at der skal udredes en sådan erstatning; rimeligheden ville tværtimod ligge i, at man på forsikringsbasis i form af f. eks. en kollektiv gruppelivsforsikring fik klaret dette problem. Jeg kan altså trøste hr. Erling Dinesen med, at der ikke er tale om at løbe fra noget løfte i denne forbindelse, men om at sige, at det ikke er under funktionærloven, dette problem skal løses, men under sociallovgivningen.

Med hensyn til opsigelse i forbindelse med sygdom har vi jo også tidligere fremsat vore tanker; der var ingen citater i den forbindelse fra hr. Erling Dinesens side. Men det er vores opfattelse, at den dag, vi får en dagpengereform i retning af de tanker, som socialministeren redegjorde for i foråret, vil det være naturligt, at vi ophæver 120 dages reglen i funktionærloven, den regel, som siger, at man efter at have været syg i 120 dage kan afskediges med 1 måneds varsel, uanset hvilken opsigelsesfrist man via anciennitet har oparbejdet. Det finder vi er en

urimelig ting. Men vi må på den anden side erkende, hvad også mange funktionærorganisationer er enige i, at der i denne 120 dages regel ligger en vis form for beskyttelse af funktionæren, og at det derfor ikke vil være anbefalelsesværdigt at fjerne denne regel, før vi får dagpengereformen gennemført, men da må det også være en klar ting, at den skal fjernes.

Hr. Erling Dinesen har stillet et andet forslag i forbindelse med afskedigelse omkring sygdom, og nu kan vi jo få lejlighed til at diskutere det i udvalget. Men for mig at se ser det umiddelbart ud, som om det i virkeligheden vil sikre funktionæren dårligere under sygdom, end vi kender det i dag. Jeg tror ikke, dette forslag vil betyde nogen som helst forbedring for funktionæren.

Lad mig videre gøre nogle bemærkninger i forbindelse med konkurrenceklausulen. Vi er enige med hr. Erling Dinesen i, at der kan være rimelighed i at foretage nogle forbedringer på dette område. Det spørgsmål, jeg synes man skal stille i denne forbindelse, er, om det i virkeligheden overhovedet er berettiget at have en konkurrenceklausul. Vi har en aftalelov, og spørgsmålet er, om disse aftaleforhold mellem arbejdsgiver og funktionær i virkeligheden ikke kunne klares derigennem. Vi har tidligere i den konservative folketingsgruppe været inde på, at man f. eks. kunne stramme paragraffen ved at sige, at man kun kunne binde en funktionær i 6 måneder, og hvis man ønskede at binde funktionæren derudover, skulle i hvert fald halvdelen af det udbetalte vederlag være godtgørelse for den kontrakt, som man var gået ind i. Jeg tror, at der også her er et af de punkter, hvor vi får mulighed for at tale sammen og nå frem til en løsning i udvalget.

Det samme vil jeg sige omkring spørgsmålet om de provisionslønnede, som er taget op. Det er også en ting, vi kan drøfte nærmere i udvalget.

Uanset hr. Erling Dinesens mange sarkastiske bemærkninger synes jeg alligevel, at der er grund til at takke socialdemokratiet, fordi man har fremsat det lovforslag, som er